

Ερευνητικές εργασίες

Ερευνητικές εργασίες

10 - 11 - 12 Φεβρουαρίου 2026
τεύχος περιλήψεων

Ο Χώρος ως Μέσο Αντίληψης, Θεραπείας και Πολιτιστικής Αφήγησης I4

Θεωρία του Σχεδιασμού – «Διαμονές» I9

Αρχιτεκτονικές καταβολές και η επίδραση της Τέχνης I16

Διάλογος με την Πόλη I22

Τεχνολογία και χωρικές διερευνήσεις I28

Διερευνήσεις του Πολιτιστικού Τοπίου I35

Οικοδομική Τεχνολογία και Υλικά I41

Ο Χώρος ως Μέσο Αντίληψης, Θεραπείας και Πολιτιστικής Αφήγησης

Ο Χώρος ως Μέσο Αντίληψης, Θεραπείας και Πολιτιστικής Αφήγησης

Τρίτη 10 Φεβρουαρίου 2026

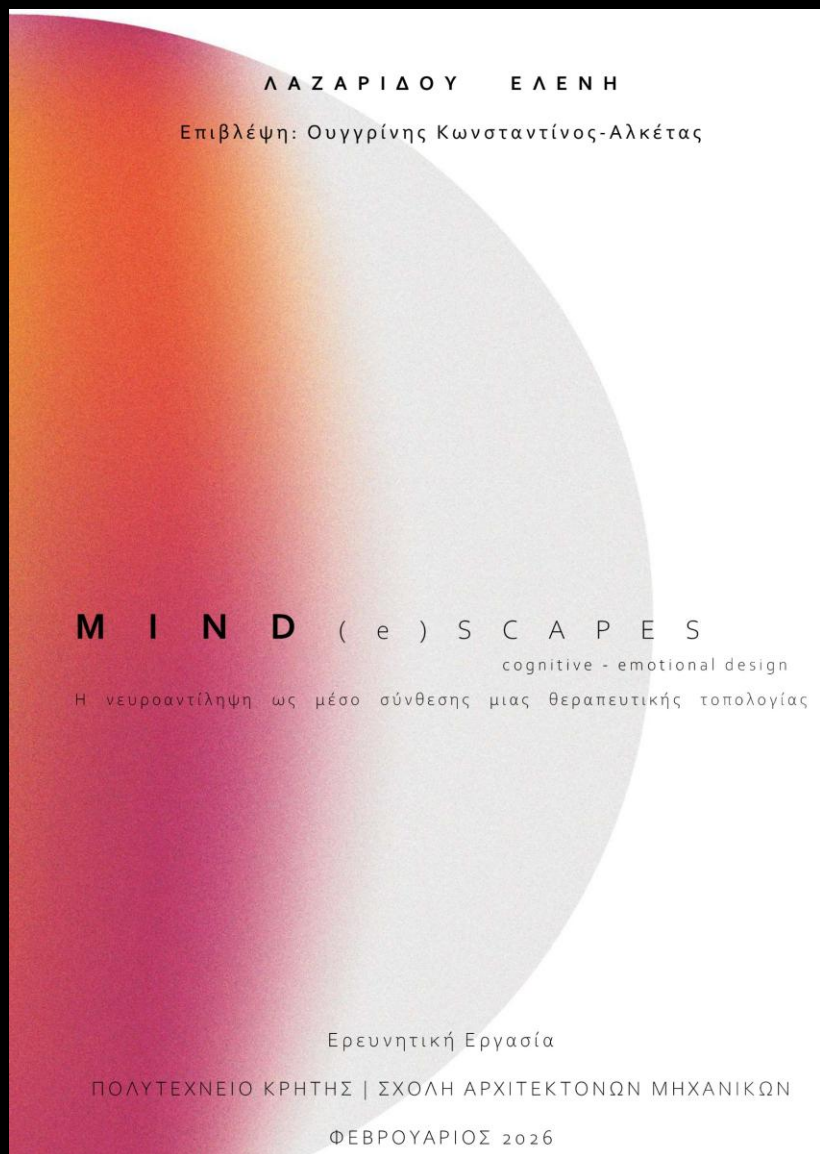
ΚΟΛΜΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑ	Ερευνητική	Ουγγρίνης Κωνσταντίνος – Αλκέτας	Μουσειογραφία και Σχεδιασμός στις Εκθέσεις Μόδας	12-13.00	TUC TIE Lab	Καραγιάννη, Ντόβρος
ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ	Ερευνητική	Ουγγρίνης Κωνσταντίνος – Αλκέτας	MIND[e]SCAPES: Η νευροαντίληψη ως μέσο σύνθεσης μιας θεραπευτικής τοπολογίας	13-14.00		
ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗ ΕΛΕΝΗ	Ερευνητική	Ουγγρίνης Κωνσταντίνος – Αλκέτας	Ο ρόλος της Αρχιτεκτονικής στην Αποθεραπεία και την Αποκατάσταση	14-15.00		

Η παρούσα έρευνα έχει σκοπό τη μελέτη και καταγραφή σχεδιαστικών μεθόδων για τη σύνθεση εκθέσεων μόδας σε μουσειακά περιβάλλοντα. Αρχικά, αναλύεται ο ρόλος των εν λόγω εκθέσεων και εξετάζονται, η έννοια της μόδας, καθώς και οι σχέσεις μόδας, αρχιτεκτονικής και ατόμου, ως ερμηνευτικά εργαλεία στη διαμόρφωση της μουσειακής εμπειρίας. Κεντρικός άξονας της έρευνας αναδεικνύεται η ανθρωποκεντρική διαχείριση του βιώματος. Σε αυτό το πλαίσιο, ερευνώνται και παρουσιάζονται οι σύγχρονες μουσειοπαιδαγωγικές θεωρίες και θεωρίες μάθησης που θεωρούνται συμβατές, καθώς και χαρακτηριστικά απόκρισης και λειτουργίας του ανθρώπινου οργανισμού σε αισθητηριακά ερεθίσματα με σκοπό τη γνωστική διαδικασία. Συναρτήσει των παραπάνω προκύπτει ένα σύνολο σχεδιαστικών εργαλείων και προτάσεων για τη δημιουργία χωρικών δομών που αφορούν την παρουσίαση αντικειμένων μόδας σε μουσειακά περιβάλλοντα.

Επιβλέπων: Κωνσταντίνος – Αλκέτας Ουγγρίνης

Ελένη Λαζαρίδου

«MIND[e]SCAPES: Η νευροαντίληψη ως μέσο σύνθεσης μιας θεραπευτικής τοπολογίας»

Η παρούσα ερευνητική εργασία επιχειρεί στην δημιουργία σχεδιαστικών εργαλείων που μπορούν να συμβάλλουν στην σύνθεση μιας θεραπευτικής και κατευναστικής τοπολογίας. Η ερευνητική διαδικασία, με βασικό άξονα το ανθρώπινο αισθητηριακό σύστημα, εστιάζοντας στις αισθήσεις της αφής και της όσφρησης, βασίζεται σε μια διεπιστημονική προσέγγιση που αναλύει και συνδέει την γνωσιακή ψυχολογία και την νευροβιολογία με την αρχιτεκτονική. Αρχικά αναλύονται τα επιμέρους επίπεδα της αντιληπτικής διαδικασίας, απο την λήψη ερεθισμάτων μέσω των αισθητηριακών οργάνων, έως την επεξεργασία τους απο το γνωσιακό σύστημα.

Στην συνέχεια επιχειρείται η κατανόηση του τρόπου με τον οποίο τα ερεθίσματα μεταφράζονται σε νευρικές και ορμονικές αποκρίσεις, και τον τρόπο επιρροής αυτών στην συναισθηματική και φυσιολογική κατάσταση του ατόμου. Στο πλαίσιο αυτό μελετώνται στοιχεία νευροαρχιτεκτονικής, τα οποία προσφέρονται ως γέφυρα μεταξύ των νευροεπιστημών και του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού, επιτρέποντας την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο ο χώρος μπορεί να επέμβει και να ρυθμίσει τα συμπτώματα της αγχώδους διαταρραχή μέσω της μορφής του.

Η σύνθεση των παραπάνω πεδίων οδηγεί στην ανάπτυξη σχεδιαστικών εργαλείων με αποτέλεσμα την εφαρμογή επιστημονικά τεκμηριωμένων παραμέτρων στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό θεραπευτικών και ψυχοσωματικά υποστηρικτικών χώρων.

Επιβλέπων: Κωνσταντίνος – Αλκέτας Ουγγρίνης

Ελένη Καστρινάκη

«Ο ρόλος της Αρχιτεκτονικής στην Αποθεραπεία και την Αποκατάσταση»

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗ ΕΛΕΝΗ

Σκοπός της εργασίας είναι η αναζήτηση του ρόλου της αρχιτεκτονικής στην αποκαταστατική διαδικασία. Σε τι βαθμό επηρεάζει τη λειτουργία της αποθεραπείας και με ποιο τρόπο καθώς επίσης και πως αυτό τεκμαίρεται από την έρευνα και τη βιβλιογραφία.

Επιβλέπων: Κωνσταντίνος – Αλκέτας Ουγγρίνης

Θεωρία του Σχεδιασμού – «Διαμονές»

Θεωρία του Σχεδιασμού – «Διαμονές»

Τρίτη 10 Φεβρουαρίου 2026

ΣΤΑΜΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ερευνητική	Μανδαλάκη Μαρία	Κατασκευές των Ζώων: Αρχές διαμόρφωσης και συσχετίσεις με παραδείγματα ανώνυμης αρχιτεκτονικής	9-10.00	Αίθουσα Συνελεύσεων	Σκουτέλης, Κωτσάκη
ΚΑΡΤΕΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	Ερευνητική	Καραγιάννη Άννα	Η Κατοίκηση ως Κοινό Αγαθό: Δημόσιος, Ιδιωτικός και Συλλογικός Χώρος στη Σύγχρονη Πόλη	10-11.00		
ΤΣΙΒΙΔΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΤΣΑΧΑΚΗ ΕΛΕΝΗ	Ερευνητική	Τσακαλάκης Δημήτριος	Το Raumplan ως Ιδεολογικό και Συνθετικό Εγχείρημα: Από τον Adolf Loos στη Σύγχρονη Πρακτική	11-12.00		
ΑΛΕΞΑΚΗ ΕΛΕΝΗ, ΑΠΕΡΑΘΙΤΗ ΜΑΡΙΑ	Ερευνητική	Τσακαλάκης Δημήτριος	Μικρή κατοικία ως σύγχρονη σχεδιαστική πρόκληση	12-13.00		
ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	Ερευνητική	Τσακαλάκης Δημήτριος	Κατοικώντας (σ)την Γη: Μία ωδή στην υπόσκαφη κατοικία	13-14.00		

Γεώργιος Σταμούλος

«Κατασκευές των Ζώων: Αρχές διαμόρφωσης και συσχετίσεις με παραδείγματα ανώνυμης αρχιτεκτονικής»

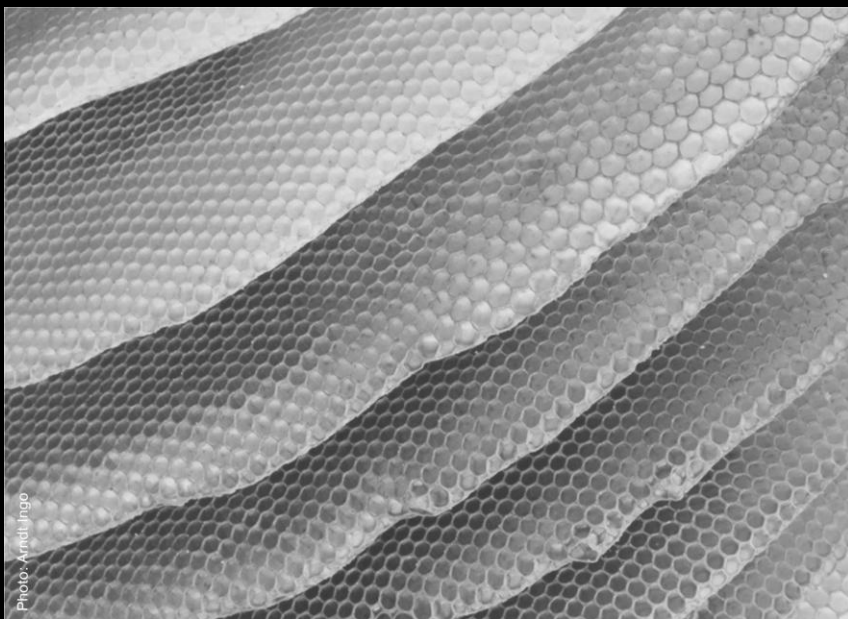

Photo: Arvid Ingo

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΑΡΧΕΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΙΣ
ΜΕ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΝΩΝΥΜΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

Photo: Bernard Rudofsky

Ερευνητική εργασία - Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών Πολυτεχνείου Κρήτης

Σπουδαστής: Σταμούλος Γιώργος

Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Μανδαλάκη Μαρία

Φεβρουάριος 2026

Οι κατασκευές ορισμένων ζώων, αν και δημιουργήματα άλλων οργανισμών, με έντονες διαφορές σε σωματικό και πνευματικό επίπεδο, δεν παύουν να αποτελούν τρόπους κάλυψης θεμελιωδών αναγκών. Όμοιες ανάγκες μπορούν να αναγνωριστούν και στους ανθρώπους, με την προστασία από καιρικά φαινόμενα και την συγκατοίκηση να αποτελούν τις πλέον βασικές. Με αυτές τις ανάγκες ως αφετηρία, άνθρωποι και ζώα προβαίνουν στην δημιουργία κελυφών και διατάξεων που ενδεχομένως παρουσιάζουν ομοιότητες. Οι ομοιότητες αυτές αναζητούνται σε επίπεδο αρχών σύνταξης των παραγόμενων δομών, χωρικής συγκρότησης εκάστης δομής και σε επίπεδο κατασκευής. Μέσω των αρχών αυτών επιχειρείται η συσχέτιση με παραδείγματα ανώνυμης αρχιτεκτονικής. Η επιλογή της τελευταίας γίνεται προκειμένου να αποφευχθούν συσχετίσεις με ορισμένα σύγχρονα αρχιτεκτονήματα που επιχειρούν την σύνδεση με τις κατασκευές των ζώων μέσω της μίμησης της εξωτερικής τους μορφής.

Έχοντας αναγνώσει κάποια θεμελιώδη χαρακτηριστικά των κατασκευών και από τις δύο κατηγορίες, η έρευνα αποσκοπεί στην τροφοδότηση του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού με αρχές που δύνανται να συμβάλλουν στην πρόταση τρόπων δόμησης, κατοίκησης και συγκατοίκησης των ανθρώπων σε αρμονία με την φύση.

Επιβλέπουσα: Μαρία Μανδαλάκη

Παναγιώτης Καρτέρης

Η Κατοίκηση ως Κοινό Αγαθό: Δημόσιος, Ιδιωτικός και Συλλογικός Χώρος στη Σύγχρονη Πόλη

Η παρούσα ερευνητική εργασία διερευνά τη σύγχρονη κρίση της κατοικίας μέσα από την αλληλένδετη σχέση τριών παραμέτρων: της ανάγκης για προσιτή στέγαση, της σημασίας της ισορροπίας μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού χώρου, και της δυναμικής που ενσωματώνει το μοντέλο της συλλογικής κατοίκησης. Μέσα από ιστορική, κοινωνική και αρχιτεκτονική ανάλυση, επιχειρείται να επαναπροσδιοριστεί ο ρόλος της κατοικίας όχι μόνο ως δομικό στοιχείο, αλλά ως κοινωνικό και πολιτισμικό πεδίο που αντικατοπτρίζει τις ανάγκες και τις αξίες της σύγχρονης ζωής.

Η έρευνα ανιχνεύει την εξέλιξη της κοινωνικής κατοικίας και τη μετάβασή της στη συλλογική κατοίκηση, αποκαθιστώντας την έννοια της στέγασης από προϊόν ανάγκης σε συνειδητή επιλογή τρόπου ζωής. Μέσα από διεθνείς μελέτες περίπτωσης αναδεικνύονται ποικίλες προσεγγίσεις που συνδυάζουν αρχιτεκτονική ευαισθησία, συμμετοχικές διαδικασίες και βιώσιμες στρατηγικές σχεδιασμού.

Τέλος, η εργασία θέτει το ερώτημα αν και υπό ποιες προϋποθέσεις η συλλογική κατοίκηση μπορεί να αποτελέσει μια ρεαλιστική και κοινωνικά δίκαιη απάντηση στη στεγαστική κρίση. Η προβληματική αυτή λειτουργεί ως αφετηρία για τη διπλωματική μελέτη, που θα επιχειρήσει την εφαρμογή των συμπερασμάτων της έρευνας σε μια πρόταση σύγχρονης συλλογικής κατοίκησης στην Κρήτη.

Επιβλέπουσα: Άννα Καραγιάννη

Κώστας Τσιβιδάκης, Ελένη Τσαχάκη

Το Raumplan ως Ιδεολογικό και Συνθετικό Εγχείρημα: Από τον Adolf Loos στη Σύγχρονη Πρακτική

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2026

Το **Raumplan** ως Ιδεολογικό και Συνθετικό Εγχείρημα:
Από τον Adolf Loos στη Σύγχρονη Πρακτική

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ:

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ,
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

ΤΣΑΧΑΚΗ ΕΛΕΝΗ- ΤΣΙΒΙΔΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΚΑΛΑΚΗΣ

Η εργασία ξεκινά με τη διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο, στις αρχές του 20ού αιώνα, το ιδεολογικό αποτύπωμα του Adolf Loos προοιωνίζει τη σχεδιαστική του αντίληψη και οδηγεί στην κλιμάκωση της συνθετικής λογικής (μέσα από τα έργα του) που αργότερα θα ονομαστεί Raumplan. Παράλληλα, εξετάζεται πώς η σύλληψη αυτή αναδιατυπώθηκε, μετασχηματίστηκε ή υπαινίχθηκε σε μεταγενέστερες και σύγχρονες πρακτικές, σκιαγραφώντας τη διαχρονική της εμβέλεια.

Επιβλέπων: Δημήτρης Τσακαλάκης

Ελένη Αλεξάκη, Μαρία Απεραθίτη

Μικρή κατοικία ως σύγχρονη σχεδιαστική πρόκληση

μικρή κατοικία
ως σύγχρονη σχεδιαστική πρόκληση

ερευνητική εργασία

Αλεξάκη Ελένη
Απεραθίτη Μαρένεια

επιβλέπων καθηγητής
Τσακαλάκης Δημήτριος

Πολυτεχνείο Κρήτης
Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Χανιά 2025

Η παρούσα ερευνητική εργασία πραγματεύεται το ζήτημα της στέγασης και συγκεκριμένα της ελάχιστης κατοίκησης. Η ελάχιστη κατοικία, γνωστή και ως μικροκατοικία, είναι ένας τύπος στεγαστικής μονάδας που παρέχει τις βασικές ανέσεις που απαιτούνται για τη διαβίωση σε συμπαγή χώρο, ωστόσο μπορεί να διαφέρει ανάλογα με τους πολιτιστικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς παράγοντες. Οι μικρές κατοικίες όπως αποκαλύπτει η ιστορία έχουν επικρατήσει από τους προϊστορικούς χρόνους και συνεχίζουν να αποτελούν σημαντική πτυχή της σύγχρονης διαβίωσης. Αφορμή του θέματος αποτελεί η ολοένα αυξανόμενη ζήτηση κατοικιών οικονομικής και βιώσιμης στέγασης, ιδίως σε αστικές περιοχές, όπου ο χώρος είναι περιορισμένος. Επιπλέον αφορμή αποτελεί η μικρή κλίμακα, η οποία παρουσιάζεται ως μια σύγχρονη στεγαστική πρόκληση που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι αρχιτέκτονες. Το παρόν ερευνητικό πόνημα αποσκοπεί στο να κατανοήσουμε την σημασία της ελάχιστης διαβίωσης και των δυνατοτήτων που προσφέρει στην σύγχρονη εποχή. Τέλος, μέσω ανάλυσης παραδειγμάτων μικρών κατοικιών σε Ευρώπη και Ασία, έχει ως στόχο την μελέτη της αρχιτεκτονικής επίλυσης ως προς τις χωρικές ποιότητες, την ευρηματικότητα, την λειτουργικότητα και την βιωσιμότητα.

Επιβλέπων: Δημήτρης Τσακαλάκης

Σταύρος Αβραμάκης

Κατοικώντας (σ)την Γη: Μία ωδή στην υπόσκαφη κατοικία

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Κατοικώντας (σ)την Γη
Μία ωδή στην υπόσκαφη κατοικία

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ
Επιβλέπων Καθηγητής : Τσακαλάκης Δημήτρης

Ιανουάριος 2026

Αντικείμενο της παρούσας εργασίας αποτελεί, η διαχρονική εξέλιξη της υπόσκαφης κατοικίας καθώς και η διερεύνηση των τρόπων, με τους οποίους θα μπορούσε να συνεισφέρει στην εξέλιξη της σύγχρονης αρχιτεκτονικής, εστιάζοντας στον Ελλαδικό χώρο. Σκοπός της εργασίας είναι αρχικά, να διερευνηθεί η ενσωμάτωση του κτιρίου στον τόπο και συνεπώς η χρήση των υπόσκαφων κτιρίων ως βέλτιστη μέθοδος για την επίτευξη αυτού του σκοπού. Έπειτα διερευνάται το ενδιαφέρον που έχει αναπτυχθεί για την υπόσκαφη κατοικία ανά το διάβα των καιρών, τόσο διεθνώς όσο και στην Ελλάδα, ώστε να διαπιστωθεί εάν, είναι κατάλληλη ως τρόπος δόμησης και παράλληλα εάν, υπάρχει η εμπειρία, τα μέσα, η γνώση και το θεσμικό πλαίσιο για να επιτευχθεί η ανάδειξη της υπόσκαφης αρχιτεκτονικής στην Ελλάδα. Επιπροσθέτως διερευνώνται, μέσω υλοποιημένων παραδειγμάτων υπόσκαφης αρχιτεκτονικής, οι τρόποι και οι μέθοδοι με τους οποίους, η υπόσκαφη αρχιτεκτονική θα μπορέσει να αποκτήσει μια επάξια θέση στην σύγχρονη ελληνική αρχιτεκτονική.

Επιβλέπων: Δημήτρης Τσακαλάκης

Αρχιτεκτονικές καταβολές και η επίδραση της Τέχνης

Αρχιτεκτονικές καταβολές και η επίδραση της Τέχνης

Τετάρτη 11 Φεβρουαρίου 2026

ΧΑΝΙΩΤΑΚΗ ΑΡΓΥΡΗ	Ερευνητική	Χατζησάββα Δήμητρα	Παράμετροι που διαμόρφωσαν την αρχιτεκτονική σχολή της Λισαβόνας - João Luís Carrilho da Graça	9-10.00	B1006	Πεγιούδης, Κακάβας
ΣΟΥΓΙΟΛΤΖΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	Ερευνητική	Ρότσιος Δημήτριος	Ma: μια αρχιτεκτονική αίσθηση	10-11.00		
ΘΩΜΑΔΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Ερευνητική	Σκουτέλης Νικόλαος	Fernando Távora : Σύζευξη Μοντέρνου και Παράδοσης	11-12.00		
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑ	Ερευνητική	Κωτσάκη Αμαλία	Η Αρχιτεκτονική των Μουσείων στην Μεταπολιτευτική Ελλάδα. Αναδιαμορφώνοντας την πολιτιστική ταυτότητα	12-13.00		

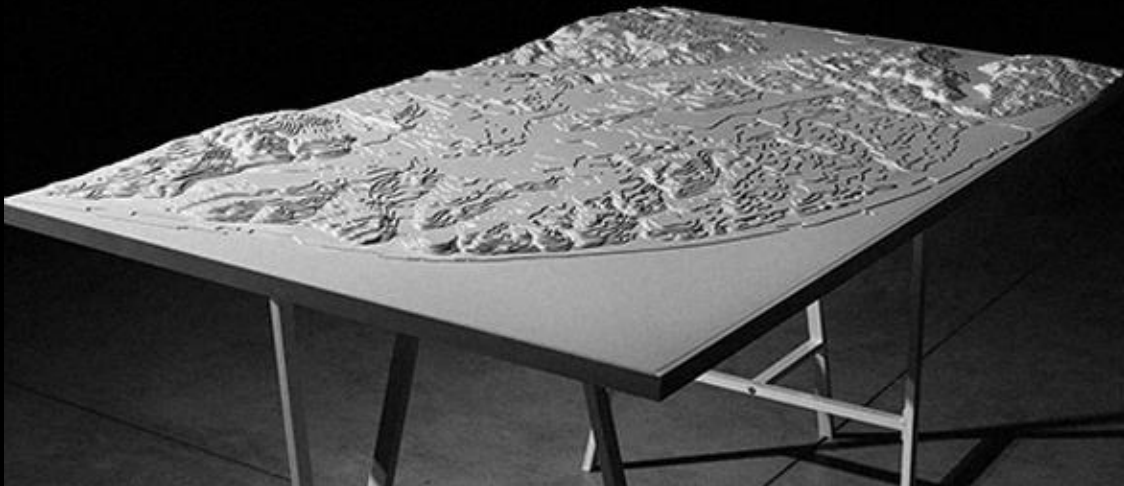
Αργυρή Χανιωτάκη

Παράμετροι που διαμόρφωσαν την αρχιτεκτονική σχολή της Λισαβόνας - João Luís Carrilho da Graça

«Παράμετροι που διαμόρφωσαν την αρχιτεκτονική σχολή της

Λισαβόνας - João Luís Carrilho da Graça»

11/02 ° B1006 ° 9:00

Η παρούσα εργασία διερευνά τη διαμόρφωση της σύγχρονης Πορτογαλικής αρχιτεκτονικής εξετάζοντας τις σχολές της Λισαβόνας και του Πόρτο από τον 20ό αιώνα έως σήμερα. Οι δύο αρχιτεκτονικοί πόλοι διαμόρφωσαν ένα κοινό, καινοτόμο λεξιλόγιο που συνέβαλε καθοριστικά στη διεθνή αναγνώριση της πορτογαλικής αρχιτεκτονικής. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην ανάλυση των παραμέτρων που συγκροτούν τον σύγχρονο σχεδιασμό στη Λισαβόνα και στον τρόπο με τον οποίο αυτός επανερμηνεύει τη μοντέρνα κληρονομιά στο αστικό και τοπιακό περιβάλλον της Πορτογαλίας. Ακόμη, επιχειρείται η κριτική ανάλυση του έργου του αρχιτέκτονα João Luís Carrilho da Graça που ανέπτυξε μια καθαρή και δομικά εκφρασμένη αρχιτεκτονική καθοριστική για τη σύγχρονη ταυτότητα της Λισαβόνας.

Επιβλέπουσα: Δήμητρα Χατζησάββα

Αικατερίνη Σουγιολτζή

Ma: μια αρχιτεκτονική αίσθηση

Η έρευνα εξετάζει την έννοια του Ma ως θεμελιώδη παράμετρο της ιαπωνικής αντίληψης του χώρου και του τόπου, στο πλαίσιο της ιστορικής και πολιτισμικής αλληλεπίδρασης Ανατολής και Δύσης.

Αφετηρία αποτελεί το άνοιγμα της Ιαπωνίας προς τον δυτικό κόσμο το 1854, με τη Συνθήκη της Καναγκάουα, και τη μετάβαση από την περίοδο Edo στη Meiji, παράλληλα με τη διαμόρφωση του Νέου Μοντέρνου Πνεύματος στη Δύση, όπως εκφράζεται στις επιστήμες, τις τέχνες και την αρχιτεκτονική (Μπασελάρ, Αϊνστάιν, Πικάσο, Λε Κορμπιζιέ). Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη συμβολή της ιαπωνικής σκέψης μέσω εννοιών όπως Wabi-sabi, yugen, Utsuroi και κυρίως Ma, οι οποίες διατρέχουν τη γλώσσα, τη φιλοσοφία, την τέχνη και την αρχιτεκτονική, συνδέοντας χώρο και χρόνο, κενό και πλήρες. Μέσα από τη φαινομενολογική θεωρητική προσέγγιση του Gunther Nitschke και την ανάλυση κομβικών παραδειγμάτων, όπως η Expo Osaka 1970 (Kenzo Tange) και τα έργα του Arata Isozaki, διερευνάται η συσχέτιση του Ma με τη δυτική έννοια του χωροχρόνου.

Στόχος της εργασίας είναι η ανάδειξη χωρικών ιδιοτήτων της ιαπωνικής αρχιτεκτονικής που δύνανται να συμβάλουν στη δημιουργία ουσιαστικής σύνδεσης

Επιβλέπων: Δημήτρης Ρότσιος

Νίκος Θωμαδάκης

«Fernando Távora : Σύζευξη Μοντέρνου και Παράδοσης»

Αντικείμενο της παρούσας ερευνητικής εργασίας αποτελεί η σύζευξη Μοντέρνου και Παράδοσης στο έργο του Πορτογάλου αρχιτέκτονα Fernando Távora (1923 - 2005). Ο Távora υπήρξε εκ των θεμελιωτών της περίφημης σχολής του Πόρτο και πρωτεργάτης στην επανερμηνεία και προσαρμογή του Μοντέρνου εντός της Πορτογαλικής πραγματικότητας. Πρόσφορο έδαφος προκειμένου να επιτευχθεί κάτι τέτοιο αποτέλεσε το ρεβιζιονιστικό απέναντι στη μοντέρνα ορθοδοξία πλαίσιο της δεκαετίας του '50. Ως απάντηση στην αλλοτρίωση που επέφερε το Μοντέρνο αναδύονται μέσα από διάφορες εστίες της ευρωπαϊκής περιφέρειας εκφράσεις ενός νέου αρχιτεκτονικού ρεύματος, προσανατολισμένου στην εναρμόνιση με τα τοπικά χαρακτηριστικά της εκάστοτε περιοχής ή χώρας. Αν και ο μοντερνισμός είχε μικρή απήχηση στην Πορτογαλία όταν ο νεαρός Távora κάνει την εμφάνισή του στην πολιτισμική και αρχιτεκτονική σκηνή της χώρας του, το πρόβλημα της απώλειας του τόπου υφίστατο και εδώ αυτή τη φορά, έχοντας ως κύρια αιτία τον επιβεβλημένο από το καθεστώς εθνικιστικό φορμαλισμό.

Σκοπός της εργασίας είναι, μέσω της βιβλιογραφικής επισκόπησης και ανάλυσης τόσο του θεωρητικού πλαισίου, όσο και του πιο αντιπροσωπευτικού τμήματος του έργου του Távora, να προσδιοριστούν τα συνθετικά εκείνα μέσα που ο αρχιτέκτονας μεταχειρίζεται προκειμένου να επιτευχθεί με το έργο του η ανασύσταση της ιδέας του τόπου, ταυτόχρονα εγγεγραμμένης εντός μιας σύγχρονης οικουμενικής συνείδησης

Επιβλέπων: Νίκος Σκουτέλης

Αθηνά Παπαβασιλείου

Η Αρχιτεκτονική των Μουσείων στην Μεταπολιτευτική Ελλάδα.

Αναδιαμορφώνοντας την πολιτιστική ταυτότητα

ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ/2026

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΩΝ ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ/

Αναδιαμορφώνοντας την πολιτιστική ταυτότητα.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Η παρούσα ερευνητική εργασία διερευνά την αρχιτεκτονική των μουσείων στην Ελλάδα από τη Μεταπολίτευση έως σήμερα, εστιάζοντας στη σχέση μεταξύ μουσειακής πολιτικής, πολιτιστικής στρατηγικής του ελληνικού κράτους και αρχιτεκτονικής τους έκφρασης. Βασική υπόθεση αποτελεί η άποψη ότι η Μεταπολίτευση λειτούργησε ως καταλύτης ριζικών πολιτισμικών μετασχηματισμών, οι οποίοι αποτυπώθηκαν στη σύλληψη, τη δομή και τη λειτουργία των μουσείων. Τα μουσεία αντιμετωπίζονται όχι μόνο ως χώροι έκθεσης, αλλά ως αρχιτεκτονικές και θεσμικές δομές με πολιτική πρόθεση, ερμηνευτική δυναμική και κοινωνικό αποτύπωμα.

Η έρευνα εστιάζει σε δεκαέξι μουσεία που ιδρύθηκαν ή ανακαινίστηκαν από τη δεκαετία του 1980 έως τη δεύτερη δεκαετία του 21ου αιώνα, τα οποία διακρίνονται σε μουσεία στεγασμένα σε υφιστάμενα κελύφη και σε μουσεία νέας κατασκευής. Η ανάλυση οργανώνεται γύρω από τέσσερις άξονες: τη μουσειακή πολιτική, τη σχέση με το αστικό ή φυσικό τοπίο, τη χωρική και λειτουργική οργάνωση και τα υλικά και τις τεχνολογίες κατασκευής. Η αρχιτεκτονική προσεγγίζεται ως πολιτική γλώσσα που αντανακλά τον εκδημοκρατισμό της κουλτούρας, τη δημόσια μνήμη και την πολιτισμική.

Επιβλέπουσα: Αμαλία Κωτσάκη

Διάλογος με την Πόλη

Τετάρτη 11 Φεβρουαρίου 2026

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ερευνητική	Σκουτέλης Νικόλαος	Φαντάσματα και Ζωή, Φανταστική Ζωή, στην Αθήνα	9-10.00	Αίθουσα Συνελεύσεων	Ασλανίδης, Τέσσας
ΜΠΑΛΛΑ ΣΤΕΦΑΝΙΑ	Ερευνητική	Χατζησάββα Δήμητρα	Χωρικές αναγνώσεις: Βιωματικές και αστικές χαρτογραφήσεις της πόλης	10-11.00		
ΛΑΔΙΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	Ερευνητική	Κωτσάκη Αμαλία	Το προσφυγικό αποτύπωμα στον αθηναϊκό αστικό χώρο Συγκριτική μελέτη των προσφυγικών συνοικισμών του Νέου Κόσμου (Δουργούτι) και της Νέας Φιλαδέλφειας	11-12.00		
ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡΥΣΗ	Ερευνητική	Διμέλλη Δέσποινα	Η Ιστορική και Πολεοδομική Εξέλιξη του Οικισμού Βάμου Αποκορώνου	12-13.00		
ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Ερευνητική	Σκουτέλης Νικόλαος	Ανάλυση στους τρόπους ανάπτυξης σε δημόσιους χώρους πλατείες στον Αποκόρωνα-Χανίων	13-14.00		

Γιώργος Κουτσούκος

«Φαντάσματα και Ζωή, Φανταστική Ζωή, στην Αθήνα»

ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΖΩΗ
ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΚΟΥΤΕΛΗΣ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Η εργασία διερευνά την Αθήνα ως φασματική πόλη, όπου η εμπειρία του παρόντος διαμεσολαβείται από στοιχεία που δεν είναι ορατά ή πλήρως παρόντα. Η Αθήνα προβάλλεται ως τόπος γέννησης της φιλοσοφικής έννοιας της φαντασίας στον Πλάτωνα, αλλά και ως θεμελιώδες φαντασιακό αντικείμενο της Δύσης, όπου το αρχαίο παρελθόν λειτουργεί ταυτόχρονα ως κυρίαρχο σημαίνον και φασματική δύναμη. Η σύγχρονη εμπειρία της πόλης χαρακτηρίζεται από ένταση μεταξύ φαντασιακών εικόνων και του τραυματικού Πραγματικού, με αποτέλεσμα το παρόν να βιώνεται ως στοιχειωμένο και διαρκώς αναβαλλόμενο. Η Αθήνα αναδεικνύεται έτσι όχι μόνο ως τόπος μνήμης, αλλά ως πεδίο όπου το φάντασμα και η φαντασιακή δομή οργανώνουν τη βιωματική εμπειρία της πόλης.

Επιβλέπων: Νίκος Σκουτέλης

Στεφανία Μπάλλα

«Χωρικές αναγνώσεις: Βιωματικές και αστικές χαρτογραφήσεις της πόλης»

Πολυτεχνείο Κρήτης

Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Φεβρουάριος 2026

**Χωρικές αναγνώσεις:
Βιωματικές και αστικές χαρτογραφήσεις της πόλης**

Μπάλλα Στεφανία
Επιβλέπουσα: Χατζησάββα Δήμητρα

Ο σύγχρονος αστικός χώρος λειτουργεί ως ένα ζωντανό κολάζ, ίχνη ιστορικά, κοινωνικά και πολιτισμικά συνυπάρχουν, δημιουργώντας ένα πολυεπίπεδο σύστημα στο οποίο άνθρωπος και πόλη βρίσκονται σε διαρκή συνδιαλλαγή: ο άνθρωπος δεν κατοικεί απλά την πόλη, αλλά την παρατηρεί και τη διαμορφώνει, ενώ παράλληλα διαμορφώνεται από αυτήν. Προσπαθεί να την αντιληφθεί μέσα από τη δική του υποκειμενική ματιά, την καταγράφει αντικειμενικά και βιωματικά μέσα από χαρτογραφήσεις. Οι χάρτες αυτοί εμπλουτίζονται, υπερβαίνοντας τις παραδοσιακές μεθόδους και την εποπτική περιγραφή της πόλης. Στο πρώτο κεφάλαιο της εργασίας αναλύεται η βιωματική προσέγγιση στον αντιληπτικό προσανατολισμό και τον αντιληπτικό αστικό αποπροσανατολισμό. Τρεις αρχιτέκτονες από κάθε τάση, χρησιμοποιώντας διαφορετικά αναπαραστατικά μέσα, μας οδηγούν σε αυτή την έρευνα. Αστικοί διανοητές και απλοί κάτοικοι, συμβάλλουν στην χαρτογράφηση της πόλης αποκαλύπτοντας άγνωστες και πιο ιδιαίτερες πτυχές της. Στο δεύτερο κεφάλαιο, εξετάζονται έξι σύγχρονες στρατηγικές χαρτογράφησης, που συνδυάζουν την επιστημονική καταγραφική αντιμετώπιση, τα σύγχρονα ψηφιακά μέσα, καθώς και την καλλιτεχνική-βιωματική έκφραση. Η ίδια η καταγραφή και επεξεργασία του αστικού φαινομένου καθιστά την πόλη σημαντική μορφή παλίμψηστου, με κάθε επίπεδο να ενισχύεται από το ανθρώπινο βίωμα, εμβαθύνοντας την αντίληψη και την ερμηνεία του χώρου.

Επιβλέπουσα: Δήμητρα Χατζησάββα

Ευαγγελία Λαδιανού

«Το προσφυγικό αποτύπωμα στον αθηναϊκό αστικό χώρο.

Συγκριτική μελέτη των προσφυγικών οικισμών του Νέου Κόσμου (Δουργούτι) και της Νέας Φιλαδέλφειας»

ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΑΣΤΙΚΟ ΧΩΡΟ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΙ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (ΔΟΥΡΓΟΥΤΙ) ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια _ Αμαλία Κωτσάκη

Φοιτήτρια_ Ευαγγελία Λαδιανού

Η Ηπαρούσα εργασία εξετάζει το προσφυγικό αποτύπωμα στον αθηναϊκό αστικό χώρο μέσα από τη συγκριτική μελέτη δύο χαρακτηριστικών προσφυγικών συνοικισμών: του Νέου Κόσμου (Δουργούτι) και της Νέας Φιλαδέλφειας. Η επιλογή των συγκεκριμένων περιοχών βασίζεται στο γεγονός ότι αποτελούν δύο διαφορετικά πρότυπα προσφυγικής εγκατάστασης μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή του 1922. Το Δουργούτι αναπτύχθηκε αρχικά ως αυθαίρετη παραγκούπολη σε άμεση σχέση με το κέντρο της Αθήνας, ενώ η Νέα Φιλαδέλφεια συγκροτήθηκε ως οργανωμένος προσφυγικός οικισμός με σαφή πολεοδομικό σχεδιασμό και χαρακτηριστικά κηπούπολης. Η σύγκρισή τους επιτρέπει την κατανόηση διαφορετικών στρατηγικών αποκατάστασης, χωρικής οργάνωσης και κοινωνικής συγκρότησης του προσφυγικού πληθυσμού. Η έρευνα εστιάζει στις ομοιότητες και διαφοροποιήσεις ως προς την αρχιτεκτονική μορφολογία και τον πολεοδομικό σχεδιασμό, καθώς και στον τρόπο με τον οποίο η εγκατάσταση των προσφύγων επηρέασε την κοινωνική σύνθεση και την καθημερινή ζωή των δύο περιοχών. Παράλληλα, διερευνάται ο βαθμός στον οποίο οι συνοικισμοί αυτοί μπορούν να θεωρηθούν φορείς πολιτιστικής κληρονομιάς και συλλογικής μνήμης της πόλης της Αθήνας.

Επιβλέπουσα : Αμαλία Κωτσάκη

Χρυσή Χατζηγεωργίου

«Η Ιστορική και Πολεοδομική Εξέλιξη του Οικισμού Βάμου Αποκορώνου»

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ | ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ 2025-2026 | ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η Ιστορική και Πολεοδομική Εξέλιξη του Οικισμού Βάμου Αποκορώνου

Η παρούσα ερευνητική εργασία εξετάζει την ιστορική και πολεοδομική εξέλιξη του οικισμού Βάμου Αποκορώνου, εστιάζοντας στη διαμόρφωση του οικιστικού του ιστού και στις χωρικές μεταβολές στο πέρασμα του χρόνου. Μέσα από την ανάλυση ιστορικών πηγών, χαρτογραφικού υλικού και επιτόπιας έρευνας, διερευνώνται οι βασικές φάσεις ανάπτυξης του οικισμού και οι χωρικές δομές που προέκυψαν από κοινωνικές, οικονομικές και πληθυσμιακές μεταβολές.

Επιβλέπουσα: Δέσποινα Διμέλλη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡΥΣΗ
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΔΙΜΕΛΛΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ιωάννης Χαριτάκης

Ανάλυση στους τρόπους ανάπτυξης σε δημόσιους χώρους - πλατείες στον Αποκόρωνα-Χανίων

Στην παρούσα διπλωματική εργασία γίνεται ανάπτυξη των δημοσίων χώρων όπως κεντρική πλατεία , δρόμοι και μονοπάτια στον οικισμό και τη δημιουργία ενός χώρου πολλαπλής χρήσης για εκδηλώσεις , παρουσιάσεις και εκθέσεις σε συνάρτηση με το υφιστάμενο υπαίθριο θέατρο του οικισμού . Η διπλωματική εργασία συνδέεται με την ερευνητική εργασία «ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΠΟΚΟΡΩΝΑ – ΧΑΝΙΩΝ» στην οποία έχουν αναλυθεί όλες οι δυνατές μελέτες αναπλάσεων στο δήμο Αποκορώνου και τρόποι χρηματοδότησης από επιδοτούμενα προγράμματα της ΕΕ. Η μελέτη χρήζει υλοποίησης υπό συνεννόηση με τον Δήμο Αποκορώνου και έχουν ληφθεί υπόψη ανάγκες και ζητήματα που αφορούν τους κατοίκους και την διοίκηση του οικισμού και της ευρύτερης περιοχής του Αποκόρωνα.

Επιβλέπων: Νίκος Σκουτέλης

Τεχνολογία και χωρικές διερευνήσεις

Τεχνολογία και χωρικές διερευνήσεις

Τετάρτη 11 Φεβρουαρίου 2026

ΤΣΙΛΙΑ ΑΡΓΥΡΩ	Ερευνητική	Ουγγρίνης Κωνσταντίνος – Αλκέτας	Διαστημικά Ανάλογα: Καταγραφή, Σύγκριση και Βελτίωση	9-10.00	TUC TIE Lab	Λουκόπουλος, Γεροπάντα
ΚΟΥΚΟΥΡΑΚΗ ΕΥΘΥΜΙΑ	Ερευνητική	Ουγγρίνης Κωνσταντίνος – Αλκέτας	Μεταπλάσεις του Αρχιτεκτονικού Agency και Αστικός Χώρος: Τεχνολογικές Διαμεσολαβήσεις στον 20ο και 21ο αιώνα.	10-11.00		
ΖΕΡΙΤΗ ΠΗΝΕΛΟΠΗ	Ερευνητική	Ουγγρίνης Κωνσταντίνος – Αλκέτας	Κοινές συνθετικές Αρχές - Συναντήσεις της αρχιτεκτονικής σύνθεσης και της σκηνοθεσίας	11-12.00		
ΜΑΝΟΥΣΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ερευνητική	Ουγγρίνης Κωνσταντίνος – Αλκέτας	Η Τεχνητή Νοημοσύνη ως Υποστηρικτικό Εργαλείο στην Αρχιτεκτονική	12-13.00		
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Ερευνητική	Ουγγρίνης Κωνσταντίνος – Αλκέτας	Διερεύνηση παρέμβασης της καθηλωτικής τεχνολογίας μάθησης στην αρχιτεκτονική εκπαίδευση	13-14.00		

«Διαστημικά Ανάλογα: Καταγραφή, Σύγκριση και Βελτίωση»

Η παρούσα ερευνητική εργασία διερευνά και αξιολογεί τις χωρικές πρακτικές διαβίωσης των ερευνητικών εγκαταστάσεων προσομοίωσης διαστημικών αποστολών (διαστημικά ανάλογα). Πραγματοεύεται την βελτίωση των διαστημικών αναλόγων, μέσω της καταγραφής και σύγκρισης των βασικών χωρικών μονάδων τους. Αρχικά, γίνεται η επεξήγηση όλων των απαραίτητων όρων για την κατανόηση του θέματος και στη συνέχεια, προσεγγίζεται το θεωρητικό πλαίσιο της εργασίας, στο οποίο αναλύονται οι ανάγκες ενός πληρώματος ανάλογων αστροναυτών, εφαρμόζοντας τις θεωρίες του A. Maslow και του C. Alderfer. Έπειτα, ορίζονται και ομαδοποιούνται οι δραστηριότητες και οι χώροι δραστηριοποίησης των μελών του πληρώματος κατά P. Eckart, σύμφωνα με τους οποίους προκύπτουν οι μονάδες δραστηριοποίησης, οι οποίες αργότερα θα αποτελέσουν το μέσο σύγκρισης. Στο επόμενο στάδιο της μελέτης παρουσιάζονται τα πέντε παραδείγματα διαστημικών αναλόγων που επιλέχθηκαν προς σύγκριση, αναζητώντας τόσο τα ποσοτικά όσο και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά τους για την καταγραφή των προτερημάτων και των μειονεκτημάτων τους. Στο τελευταίο κεφάλαιο, συμπληρώνονται οι συγκριτικοί πίνακες κάνοντας εφικτή μια σύγκριση γενικού και ειδικού περιεχομένου. Αφού αξιολογηθούν οι υφιστάμενες πρακτικές των παραδειγμάτων, προκύπτουν τα τελικά συμπεράσματα. Τέλος, η έρευνα καταλήγει στην καταγραφή προτάσεων και ιδεών προς την βελτίωση τους, προτείνονται ιδέες για περαιτέρω έρευνα και τονίζει την ανάγκη για την δημιουργία προτύπων σχεδιασμού μελλοντικών διαστημικών αναλόγων.

«Μεταπλάσεις του Αρχιτεκτονικού Agency και Αστικός Χώρος: Τεχνολογικές Διαμεσολαβήσεις στον 20ο και 21ο αιώνα»

Η παρούσα Ερευνητική Εργασία διερευνά την έννοια του agency στο πεδίο της αρχιτεκτονικής, συναρτήσει των τεχνολογικών διαμεσολαβήσεων. Εξετάζει πώς μεταπλάθεται το αρχιτεκτονικό agency ως προϊόν τεχνολογικών, πολιτισμικών, πολιτικών και θεσμικών συνθηκών στο ιστορικό τόξο του 20ου και 21ου αιώνα, με ιδιαίτερη έμφαση στον αστικό χώρο ως τόπο εφαρμογής, συμβολισμού και διαπραγμάτευσης αυτών των μεταπλάσεων. Αναδεικνύει πώς οι σύγχρονες τάσεις αστισμού εγείρουν προκλήσεις αλλά και διαμορφώνουν προοπτικές για μια νέα προσέγγιση, προς μια δημοκρατική, συμπεριληπτική, και βιώσιμη κοινωνική παραγωγή του χώρου. Σκοπός της εργασίας είναι να συμβάλει στον κριτικό επαναπροσδιορισμό του αρχιτεκτονικού ρόλου και να υποστηρίξει την ανάγκη για μια νέα ηθική και πολιτική του σχεδιασμού, για μια στάση ενσυνείδητης, υπεύθυνης και διδακτικής παρέμβασης, τεχνολογικά και κοινωνικά διαμεσολαβημένης, ικανής να ανταποκριθεί στις σύνθετες προκλήσεις του παρόντος και του μέλλοντος.

Πηνελόπη Ζερίτη

«Κοινές συνθετικές Αρχές - Συναντήσεις της αρχιτεκτονικής σύνθεσης και της σκηνοθεσίας»

Η συγκεκριμένη έρευνα είναι μια απόπειρα καταγραφής των κοινών συνθετικών αρχών ενός αρχιτέκτονα και ενός σκηνοθέτη, εστιάζοντας σε ορολογίες, μεθοδολογίες, πρακτικές οργάνωσης του δομημένου περιβάλλοντος αλλά και των παραστατικών τεχνών. Έννοιες όπως ο ρυθμός, η παύση, το μέτρο, το σενάριο υπηρετούν και τους δύο κλάδους και κατ' επέκταση την ευρύτερη έννοια της σύνθεσης.

Κεντρικός άξονας αποτελεί η ιδέα ότι τόσο η αρχιτεκτονική όσο και το θέατρο μέσα από τη διαχείριση του χώρου και του χρόνου, επιδιώκουν να κατασκευάσουν ένα πλαίσιο για την ανθρώπινη δράση. Η εργασία διερευνά τον κοινό τρόπο της πραγματικότητας και της σκηνικής προσομοίωσής της, με στόχο την δημιουργία μιας υβριδικής εργαλαιοθήκης σχεδιασμού, έτοιμη για πρακτική εφαρμογή.

Η αντιστοίχιση «Αρχιτέκτονας = Σκηνοθέτης», «Χρήστης/Περιπατητής = Ηθοποιός», «Ζητούμενα ενός τεχνικού έργου = Δραματουργικές ανάγκες» και «Υφιστάμενη περιοχή μελέτης = Το “κουτί” της σκηνής» φωτίζει τις παράλληλες διαδικασίες σύλληψης, σχεδιασμού και υλοποίησης ενός χώρου ή μιας παράστασης. Η ζωή, η δράση και το “τώρα” ενός χώρου αντιστοιχούν στην ίδια την παράσταση, δείχνοντας πως η αρχιτεκτονική και το θέατρο αποτελούν δύο όψεις της ίδιας δημιουργικής πράξης.

Επιβλέπων: Κωνσταντίνος – Αλκέτας Ουγγρίνης

Νικόλαος Γεώργιος Μανουσέλης

«Η Τεχνητή Νοημοσύνη ως Υποστηρικτικό Εργαλείο στην Αρχιτεκτονική»

Η αναζήτηση για τον ρόλο της Τεχνητής Νοημοσύνης ως υποστηρικτικού εργαλείου στη σύγχρονη αρχιτεκτονική πρακτική. Κύριος στόχος είναι η ανάλυση του πώς η Τεχνητή Νοημοσύνη μπορεί να βελτιστοποιήσει τη ροή εργασιών του αρχιτέκτονα και να ενισχύσει τη διεκπεραίωση ενός έργου σε στάδια σχεδιασμού.

Η έρευνα εστιάζει στην πρακτική εφαρμογή και αξιολόγηση μοντέλων παραγωγικής Τεχνητής Νοημοσύνης (Generative AI), όπως συστήματα Stable Diffusion, καθώς και στην αξιοποίηση API που είναι διαθέσιμα έως το 2025. Εξετάζονται συγκεκριμένα εργαλεία και τεχνικές που επιτρέπουν την ταχεία δημιουργία εναλλακτικών σχεδιαστικών προτάσεων, την αυτοματοποίηση επαναλαμβανόμενων εργασιών και την ενίσχυση της οπτικοποίησης.

Επιβλέπων: Κωνσταντίνος – Αλκέτας Ουγγρίνης

Δημήτρης Ελευθερίου

«Διερεύνηση παρέμβασης της καθηλωτικής τεχνολογίας μάθησης στην αρχιτεκτονική εκπαίδευση»

Η παρούσα ερευνητική εργασία επικεντρώνεται στην ανάλυση των καθηλωτικών τεχνολογιών μάθησης (ILT) στην αρχιτεκτονική εκπαίδευση. Αρχικά, διερευνώνται θεωρητικές προσεγγίσεις στην επιστημονολογία της γνώσης, όπως βασικές μαθησιακές θεωρίες σε συνδυασμό με την εξέταση υπαρκτών πρακτικών. Η εξερεύνηση της σχέσης ψηφιακού και φυσικού χώρου, καθώς και των υβριδικών περιβαλλόντων, αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο. Προς επίρρωση της διαχρονικότητας του προβληματισμού αυτού, εξετάζεται η προσέγγιση του οραματιστή Τάκη Ζενέτου και των Ουτοπιών του '60, αναλύοντας πώς η ιδέα του για τον μεταβλητό χώρο προετοίμασε το έδαφος για τα σημερινά ILT. Στη συνέχεια, πραγματοποιούνται αναφορές στις υπάρχουσες παρεμβάσεις που χρησιμοποιούνται στη διδασκαλία της αρχιτεκτονικής, καθώς και στις ευκαιρίες και προκλήσεις που παρουσιάζονται στην Ελλάδα όσον αφορά την εφαρμογή των καθηλωτικών τεχνολογιών. Σε αυτό το πλαίσιο, αναλύεται η αποδοχή της τεχνολογίας από το μαθησιακό κοινό και οι προκλήσεις που προκύπτουν. Συνολικά, η εργασία υποστηρίζει ότι οι ILT μετατρέπουν τον μεταβλητό και δυνητικό χώρο σε βιωματικό εκπαιδευτικό εργαλείο, συμβάλλοντας καθοριστικά στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης και του σχεδιασμού στον τομέα της αρχιτεκτονικής.

Επιβλέπων: Κωνσταντίνος – Αλκέτας Ουγγρίνης

Διερευνήσεις του Πολιτιστικού Τοπίου

Διερευνήσεις του Πολιτιστικού Τοπίου

Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 2026

ΚΩΣΤΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	Ερευνητική	Τσάρας Γιάννης-Νίκος	Οίνου Ανάλυσις: Αρχιτεκτονική και πολυαισθητηριακή εμπειρία στους χώρους γευσιγνωσίας.	9-10.00	Αίθουσα Συνελεύσεων	Χατζησάββα, Ανδρεαδάκης
ΜΑΚΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	Ερευνητική	Καραγιάννη Άννα	Ιστορία χωρίς λόγια: Εξερευνώντας την χωρική αφήγηση στα βιντεοπαιχνίδια σαν πρότυπο ουσιαστικού σχεδιασμού	10-11.00		
ΜΠΙΡΜΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ΚΑΣΤΑΝΙΑ ΙΩΑΝΝΑ	Ερευνητική	Ασλανίδης Κλήμης	Η συμβολή της τοπικής Αρχιτεκτονικής στη διαμόρφωση της ταυτότητας του Δομημένου χώρου. Η περίπτωση της Σαλαμίνας	11-12.00		
ΛΙΑΚΟΥΤΣΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ	Ερευνητική	Σκουτέλης Νικόλαος	Αρχιτεκτονική ταυτότητα και χωρικές μεταβολές στο Καστέλι Πεδιάδας: ιστορική αναδρομή και περιφερειακές αλληλεπιδράσεις	12-13.00		
ΚΟΥΡΚΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Ερευνητική	Σκουτέλης Νικόλαος	Το πολιτισμικό τοπίο ως φορέας μνήμης	13-14.00		

Ευαγγελία Κωστάκη

«Οίνου Ανάλυσις: Αρχιτεκτονική και πολυαισθητηριακή εμπειρία στους χώρους γευσιγνωσίας»

Ερευνητική Εργασία
2025-2026

Κωστάκη Εβελίνα
Επιβλέπων Καθηγητής: Τσάρας Γιάννης

ΟΙΝΟΥ ΑΝΑΛΥΣΙΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΥΑΙΣΘΗΤΗΡΙΑΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΓΕΥΣΙΓΝΩΣΙΑΣ

Πολυτεχνείο Κρήτης
Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

2025-2026
Ερευνητική Εργασία

Η παρούσα ερευνητική εργασία εξετάζει τη σχέση οίνου, τόπου και αρχιτεκτονικής, εστιάζοντας στον ρόλο του οινοποιείου ως παραγωγικού και επισκέψιμου χώρου εμπειρίας. Αρχικά, παρουσιάζεται η ιστορική εξέλιξη του οίνου και η διαδικασία της οινοποίησης, με αναφορά στον κρητικό αμπελώνα, ενώ στη συνέχεια αναλύεται η σημασία του τόπου και της αμπέλου ως παραγόντων ποιότητας μέσω της έννοιας του terroir, καθώς και η κοινωνική διάσταση του αγροτουρισμού και του οινοτουρισμού.

Το κύριο ερευνητικό ενδιαφέρον επικεντρώνεται στην αρχιτεκτονική του οινοποιείου και ειδικότερα στους χώρους γευσιγνωσίας, όπου η γεύση του κρασιού δεν αποτελεί μεμονωμένη αίσθηση, αλλά αποτέλεσμα της ταυτόχρονης λειτουργίας πολλαπλών αισθητηριακών παραμέτρων, όπως η θερμοκρασία, ο φωτισμός και το ηχητικό περιβάλλον. Το πρακτικό σκέλος της εργασίας περιλαμβάνει μετρήσεις σε τρία οινοποιεία της Κρήτης και την αξιολόγηση των αιθουσών γευσιγνωσίας, βασισμένη σε ποσοτικές μετρήσεις περιβαλλοντικών συνθηκών (φωτισμός, θόρυβος, θερμοκρασία) και δεδομένα χρήσης του χώρου. Στόχος της έρευνας είναι η κατανόηση του τρόπου με τον οποίο η αρχιτεκτονική συμβάλλει στη διαμόρφωση της συνολικής εμπειρίας του επισκέπτη και επηρεάζει την αντίληψη και την απόλαυση του οίνου.

Επιβλέπων: Γιάννης Νίκος Τσάρας

Ελευθέριος Μάκος

«Ιστορία χωρίς λόγια:

Εξερευνώντας την χωρική αφήγηση στα βιντεοπαιχνίδια σαν πρότυπο ουσιαστικού σχεδιασμού»

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2026

Η παρούσα ερευνητική εργασία εξετάζει την σχέση της αρχιτεκτονικής και σχεδιασμού βιντεοπαιχνιδιών, εστιάζοντας στο πώς η χωρική αφήγηση στα ψηφιακά περιβάλλοντα μπορεί να επηρεάσει τον σύγχρονο σχεδιασμό. Η σύγχρονη αρχιτεκτονική συχνά καταλήγει σε μία μορφή «φόρμουλας», παράγοντας ναι μεν χώρους λειτουργικούς αλλά χωρίς συναισθηματικό βάθος. Αντίθετα, τα βιντεοπαιχνίδια δείχνουν πως ο χώρος μπορεί να καθοδηγήσει, να προκαλέσει συγκίνηση και να αφηγηθεί ιστορίες με την ατμόσφαιρα τους, χωρίς τη χρήση του διαλόγου. Αναλύοντας ορισμένα βιντεοπαιχνίδια που έχουν ως κύριο χαρακτηριστικό την πλούσια αφηγηματικότητα τους, η παρούσα ερευνητική εργασία υποστηρίζει ότι οι αρχιτέκτονες μπορούν να διδαχθούν από αυτές τις πρακτικές, ώστε να ανακτηθεί η εκφραστική δύναμη της αρχιτεκτονικής, που μοιάζει να εξασθενεί. Η εργασία προτείνει τη στροφή στη δημιουργία με πρόθεση, όπου η αρχιτεκτονική δεν είναι απλά ένα εργαλείο για την εξυπηρέτηση κάποιων αναγκών, αλλά αφηγηματικό μέσο που συμπυκνώνει τις ανθρώπινες εμπειρίες αρμονικά.

Επιβλέπουσα: Άννα Καραγιάννη

«Η συμβολή της τοπικής Αρχιτεκτονικής στη διαμόρφωση της ταυτότητας του Δομημένου χώρου. Η περίπτωση της Σαλαμίνας»

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΑΚ. ΕΤΟΣ 2025-26

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΣΤΑΝΙΑ ΙΩΑΝΝΑ | ΜΠΙΡΜΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ ΚΛΗΜΗΣ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ
ΤΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΧΩΡΟΥ

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

Η εργασία εξετάζει πώς η τοπική αρχιτεκτονική συμβάλλει στη διαμόρφωση της ταυτότητας του δομημένου χώρου, με τη Σαλαμίνα ως χαρακτηριστική περίπτωση νησιού που βρίσκεται σε μεταβατικό στάδιο. Παρουσιάζονται βασικές θεωρητικές προσεγγίσεις για την «ταυτότητα του τόπου» και τον ρόλο της συλλογικής μνήμης, του τοπίου και των τοπικών υλικών.

Ακολουθεί ανάλυση της ιστορικής και πολεοδομικής εξέλιξης της Σαλαμίνας, από τα αγροτόσπιτα και τις παραδοσιακές μορφές έως τα νεοκλασικά, τις εξοχικές και εργατικές κατοικίες, καθώς και η επίδραση του Μεσοπολέμου.

Τέλος, καταγράφονται οι σύγχρονες πιέσεις αστικοποίησης, η άναρχη δόμηση και η ομογενοποίηση του τοπίου, που οδηγούν σε απώλεια της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής και καθιστούν αναγκαία τη διατήρηση και επανανοηματοδότηση της τοπικής ταυτότητας.

Επιβλέπων: Κλήμης Ασλανίδης

Λιακούτσης Λάζαρος

Αρχιτεκτονική ταυτότητα και χωρικές μεταβολές στο Καστέλι Πεδιάδας: ιστορική αναδρομή και περιφερειακές αλληλεπιδράσεις

Πολυτεχνείο Κρήτης_ Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών_
Ακαδημαϊκό Έτος 2025-2026

Αρχιτεκτονική ταυτότητα και χωρικές μεταβολές
στο Καστέλι Πεδιάδας.

Ερευνητική Εργασία_ Λιακούτσης Λάζαρος
Επιβλέπων Καθηγητής_ Σκουτέλης Νικόλαος

Η παρούσα ερευνητική εργασία επιχειρεί μια ιστορική αναδρομή στο Καστέλι πεδιάδας, έναν οικισμό της ενδοχώρας του Ηρακλείου με βαθιές ρίζες στην ιστορία της Κρήτης. Μέσα από βιβλιογραφικές πηγές, αρχειακό υλικό και τοπικές μαρτυρίες εξετάζονται οι φάσεις ανάπτυξης του τόπου από την Μινωική εποχή έως την σύγχρονη περίοδο. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στα οχυρωματικά έργα που διαμόρφωσαν την τοπογραφία του οικισμού, στην λειτουργία του ως τοπικό κέντρο διαχρονικά, καθώς και στις μεταβολές των χρήσεων γης και κτιρίων που αντανakλούν κοινωνικές και πολιτιστικές αλλαγές. Στόχος της εργασίας είναι η ανάδειξη της διαχρονικής πορείας του οικισμού μέσα από τη συσχέτιση των ιστορικών, κοινωνικών και πολιτιστικών του στοιχείων με το περιβάλλον του. Επιχειρείται η δημιουργία μιας συνολικής εικόνας, ενός «ζωντανού χάρτη» που αποτυπώνει τον τρόπο με τον οποίο ο οικισμός εξελίσσεται, μεταμορφώνεται και συνεχίζει να «ζει» μέσα στον χρόνο.

Επιβλέπων: Νίκος Σκουτέλης

Γεώργιος Κούρκουλος, Κωνσταντίνος Παλαιολόγος

«Το πολιτισμικό τοπίο ως φορέας μνήμης»

Η συγκεκριμένη ερευνητική εργασία αναλύει τις έννοιες του πολιτισμικού τοπίου, της συλλογική μνήμης και τις εφαρμογές τους στον ελλαδικό χώρο. Ποιο συγκεκριμένα επιδιώκεται η αρχιτεκτονική και καλλιτεχνική ανάγνωση αυτών των εννοιών μέσω επιλεγμένων παραδειγμάτων. Όπως αυτά του Δημήτρη Πικιώνη, της Νέλλας Γκόλαντα, του Γιώργου Ζογγολόπουλου και του Αλέξανδρου Τομπάζη. Στόχος της ερευνητικής εργασίας είναι να θέσει ερωτήματα και να ευαισθητοποιήσει τους αρχιτέκτονες σχετικά με την ταυτότητα του εκάστοτε πολιτισμικού τοπίου στο έργο τους.

Επιβλέπων: Νίκος Σκουτέλης

Οικοδομική Τεχνολογία και Υλικά

Οικοδομική Τεχνολογία και Υλικά

Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 2026

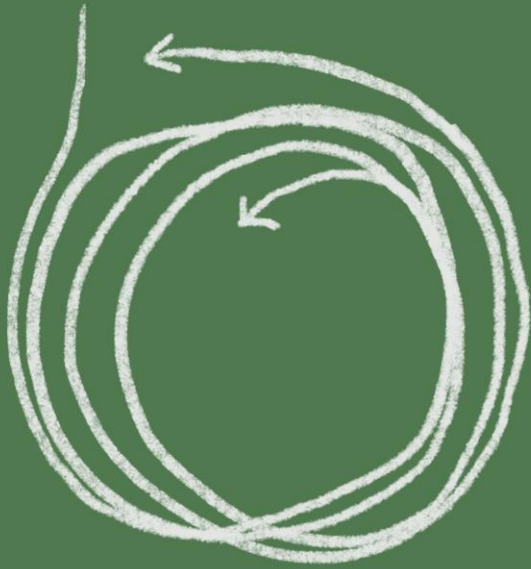
ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	Ερευνητική	Μαραβελάκη Παγώνα	Πειραματικές Συνθέσεις Κονιαμάτων: Αντικατάσταση Τσιμέντου με Θερμικά Επεξεργασμένα Πηλοχώματα Και Χρήση Ξηρογέλης ως Πρόσθετο Θερμομονωτικό Υλικό σε Τσιμεντοκονιάματα	9-10.00	B1006	Σταυρουλάκη, Ρότσιος
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΘΑΛΕΙΑ	Ερευνητική	Μανδαλάκη Μαρία	Κυκλική Σχεδίαση: Η Αρχιτεκτονική της Επαναχρησιμοποίησης	10-11.00		
ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ΚΟΥΤΣΟΡΑΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ	Ερευνητική	Μανδαλάκη Μαρία	Αρχιτεκτονική μέσω "Building Energy Modeling": Διασύνδεση Σχεδιασμού και Ενεργειακής Απόδοσης	11-12.00		
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΗΛΕΚΤΡΑ	Ερευνητική	Τσάρας Γιάννης-Νίκος	Συγκριτική Ανάλυση Φέρουσας Τοιχοποιίας και Σκυροδέματος στην Αρχιτεκτονική: Επιδράσεις στον Σχεδιασμό, την Αειφορία και την Κατασκευαστική Αισθητική	12-13.00		
ΤΖΕΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ερευνητική	Τσάρας Γιάννης-Νίκος	Ψηφιακός επαναπροσδιορισμός στην κατασκευαστική βιομηχανία: Ο ρόλος του BIM στη διαχείριση έργων	13-14.00		

Αναστάσιος Δημητράτος

«Πειραματικές Συνθέσεις Κονιαμάτων: Αντικατάσταση Τσιμέντου με Θερμικά Επεξεργασμένα Πηλοχώματα
Και Χρήση Ξηρογέλης ως Πρόσθετο Θερμομονωτικό Υλικό σε Τσιμεντοκονιάματα»

ΑΝΑΒΟΛΗ

Επιβλέπουσα: Νόννη Μαραβελάκη

Κυκλική Σχεδίαση:

Η Αρχιτεκτονική της Επαναχρησιμοποίησης

Στην παρούσα ερευνητική εργασία εξετάζεται η κυκλική σχεδίαση ως σύγχρονη στρατηγική βιώσιμης αρχιτεκτονικής, με στόχο τη μείωση των αποβλήτων κατασκευής και κατεδάφισης και την ελεγχόμενη χρήση πόρων μέσω της ανακύκλωσης και της επαναχρησιμοποίησης υλικών. Στην έρευνα προσεγγίζονται η έννοια της κυκλικής οικονομίας και διερευνάται το πως επηρεάζεται από την βιωσιμότητα ο κατασκευαστικός τομέας μέσω της μείωσης κατανάλωσης πόρων και της δημιουργίας αποβλήτων. Όσον αφορά την αρχιτεκτονική σύνθεση, αναπτύσσονται νέες αισθητικές, λειτουργικές και κατασκευαστικές προσεγγίσεις που βασίζονται στην επαναχρησιμοποίηση υλικών και στοιχείων. Η εργασία αναφέρεται στη σύνδεση της αρχιτεκτονικής σύνθεσης με σύγχρονες τεχνολογίες και μεθόδους που διευκολύνουν την αποσυναρμολόγηση και την επαναχρησιμοποίηση υλικών στα υπάρχοντα κτίρια, όπως η αρχή του “design for disassembly” (DfD) και τα ψηφιακά εργαλεία καταγραφής υλικών. Επιπλέον, παρουσιάζονται βασικές κατηγορίες ανακυκλώσιμων δομικών υλικών και εξετάζεται ο τρόπος με τον οποίο παραδείγματα της αξιοποίησης τους συμβάλλουν στην ανάπτυξη νέων τρόπων σχεδίασης και στην ενίσχυση της ευελιξίας των κτιρίων. Τέλος, μελετώνται οι μελλοντικές προοπτικές εξέλιξης των ανακυκλωμένων υλικών και ο τρόπος με τον οποίο αναμένεται να επηρεάσουν τις τάσεις στον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό και την κατασκευή, προωθώντας ένα πιο κυκλικό, υπεύθυνο και δομημένο περιβάλλον.

Μαρία Καλογεράκη, Γεωργία Κουτσοράκη «Αρχιτεκτονική μέσω "Building Energy Modeling": Διασύνδεση Σχεδιασμού και Ενεργειακής Απόδοσης»

Η παρούσα ερευνητική εξετάζει τη συμβολή των εργαλείων ενεργειακής προσομοίωσης στον σύγχρονο αρχιτεκτονικό σχεδιασμό, εστιάζοντας στο Building Energy Modeling (BEM). Μέσα από τη συγκριτική ανάλυση BIM-based και BEM-based εργαλείων, διερευνάται ο τρόπος με τον οποίο τα ενεργειακά δεδομένα παράγονται, αναλύονται και μεταφράζονται σε σχεδιαστική γνώση. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται τόσο στις συγκρίσεις που βασίζονται σε αριθμητικά αποτελέσματα όσο και στη χωρική και οπτική αναπαράσταση της ενεργειακής πληροφορίας, αναδεικνύοντας τον ρόλο της οπτικοποίησης στη λήψη αρχιτεκτονικών αποφάσεων. Δίνεται, επίσης έμφαση στις πτυχές συνεργασίας μεταξύ αρχιτεκτόνων και μηχανικών και στον επαναπροσδιορισμό του ρόλου του αρχιτέκτονα σε ένα περιβάλλον performance-based σχεδιασμού.

Επιβλέπουσα: Μαρία Μανδαλάκη

«Συγκριτική Ανάλυση Φέρουσας Τοιχοποιίας και Σκυροδέματος στην Αρχιτεκτονική: Επιδράσεις στον Σχεδιασμό, την Αειφορία και την Κατασκευαστική Αισθητική»

Η παρούσα εργασία εξετάζει τη φέρουσα τοιχοποιία και το σκυρόδεμα ως δύο καθοριστικά δομικά συστήματα που επηρέασαν την εξέλιξη της αρχιτεκτονικής. Η φέρουσα τοιχοποιία, βασισμένη στη χρήση φυσικών υλικών όπως τούβλα, πέτρα και ξύλο, αποτέλεσε επί αιώνες το κύριο μέσο στήριξης και αισθητικής έκφρασης των κατασκευών, συμβάλλοντας στη διατήρηση της τοπικής ταυτότητας και της πολιτιστικής κληρονομιάς. Αντίθετα, το σκυρόδεμα, το οποίο αναδείχθηκε ως κυρίαρχο υλικό τον 20ό αιώνα, επέφερε ριζική μεταβολή στην αρχιτεκτονική πρακτική, επιτρέποντας την ανάπτυξη ευέλικτων μορφών, μεγάλων ανοιγμάτων και σύνθετων γεωμετριών, ανταποκρινόμενο στις ανάγκες της βιομηχανικής και σύγχρονης εποχής. Ωστόσο, η παραγωγή του σκυροδέματος συνεπάγεται υψηλή ενεργειακή κατανάλωση και σημαντικές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, γεγονός που περιορίζει τη βιωσιμότητά του. Αντίθετα, η φέρουσα τοιχοποιία, μέσω της εντοπιότητας και των φυσικών ιδιοτήτων των υλικών της, συμβάλλει θετικά στην ενεργειακή απόδοση και στη μείωση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος. Η μελέτη αποσκοπεί στη συγκριτική ανάλυση των δύο συστημάτων, προσεγγίζοντάς τα όχι μόνο ως τεχνικά μέσα, αλλά και ως φορείς αρχιτεκτονικής σκέψης, ταυτότητας και περιβαλλοντικής ευαισθησίας, αναδεικνύοντας τη σημασία της υλικότητας στη σύγχρονη αρχιτεκτονική πρακτική.

«Ψηφιακός επαναπροσδιορισμός στην κατασκευαστική βιομηχανία: Ο ρόλος του BIM στη διαχείριση έργων

Το Building Information Modeling (BIM) αποτελεί μία από τις πιο σημαντικές τεχνολογικές εξελίξεις της αρχιτεκτονικής, της μηχανικής και της κατασκευής. Πρόκειται για μια καινοτόμο μέθοδο που επιτρέπει τη δημιουργία, διαχείριση και ανάλυση ψηφιακών μοντέλων κτιρίων και υποδομών, βελτιώνοντας σημαντικά τη συνεργασία και την αποδοτικότητα μεταξύ συνεργατών. Η τεχνολογία BIM έχει εξελιχθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια, ξεκινώντας από 3D μοντέλο και φτάνοντας στα σύγχρονα πολυδιάστατα μοντέλα, τα οποία ενσωματώνουν περισσότερες πληροφορίες όπως είναι το κόστος, ο χρόνος, η βιωσιμότητα και η λειτουργική διαχείριση των έργων (4D, 5D, 6D, 7D). Η προσομοίωση κατασκευαστικών διαδικασιών και η ανάλυση σεναρίων πριν την υλοποίηση μειώνουν τους κινδύνους και εξοικονομούν τόσο χρόνο όσο και χρήμα. Μέσω της υιοθέτησης του BIM αλλάζει ριζικά ο τρόπος συνεργασίας μεταξύ των μηχανικών και των υπόλοιπων εμπλεκόμενων επαγγελματιών στον τομέα της κατασκευής.